

עין אהוד

11.5.2012
י"ט אייר תשע"ב
יום שישי
יומן פנימי 15
(1909)

מָחַר יְגִיעַ בַּחֲצוֹת

אהוד מנור

הָעָרֵב הַזֶּה יוֹדֵעַ
דְּבָרִים שֶׁהַבְּקָר נֶחֱשׂ,
הָעָרֵב הַזֶּה נוֹגֵעַ
בְּמָה שֶׁהַלֵּב כָּבֵד בִּקְשׁ.

גְּלִינוּ אֶת סוּד הַקֶּשֶׁר,
בְּדֶרֶךְ הַרְגֵשׁ נִבְחַר.
אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים עַל הַגֶּשֶׁר
שֶׁבֵּין הָאֲתָמוֹל לַמָּחָר.

תְּמִיד מִיָּמִים יְמִימָה
חוֹלְמִים אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת.
יוֹדְעִים כֵּן, בְּלִבֵּב פְּנִימָה –
אֲחִים אָנוּ וְאַחִיוֹת.

גְּלִינוּ אֶת סוּד הַקֶּשֶׁר,
בְּדֶרֶךְ הַרְגֵשׁ נִבְחַר.
אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים עַל הַגֶּשֶׁר
שֶׁבֵּין הָאֲתָמוֹל לַמָּחָר.

מָחַר, מָחַר יְגִיעַ בַּחֲצוֹת ...

מָחַר, מָחַר יְגִיעַ בַּחֲצוֹת,
חֲדָשׁ וְיָפָה וְטָהוֹר
יִפְקִיד אֶת עֲצָמוֹ בִּידֵינוּ,
מָחַר, מָחַר, מָחַר יְגִיעַ בַּחֲצוֹת,
בְּכֹל הַרְחֹבוֹת יַעֲבֹר
וְיֵאִיר בְּעוֹבְרוֹ אֶת עֵינֵינוּ
מָחַר, מָחַר

בְּתַקוּהָ שֶׁלְּמִדְּנוּ דְּבַר מָה מְאֲתָמוֹל
בְּתַקוּהָ שֶׁנִּדְעַ לְאַהֲבַ וּלְחַמֵּל

שתחן האזכיר

לחברים שלום.

בשעה טובה נפתחה הבריכה לעונת רחצה נוספת. הבריכה התחדשה השנה בפרגולה מעל רחבת הפאב שתיתן צל ותאפשר להפעיל את הפאב כדוכן גלידות וחטיפים ואולי אפילו ארוחות צהריים קלות בשבתות. עדיין אין תכנית ברורה אבל הנושא בהחלט נמצא בבדיקה. אני רוצה להזכיר לכולם לשמור על כללי הרחצה לטובת כולנו ובעיקר להשאיר את חיות המחמד שלנו מחוץ לגדר או הכי טוב בבית.

בשבוע שעבר נערך במשק מפגש מחזור של כיתת אלי דגן ומיכאל רענן (בני 70!! כה לחי) לקראת המפגש "קושט" המשק בשלטי הכוונה גדולים ומאירי עיניים. השלטים היו כל כך גדולים שלא ניתן היה להתעלם מהם. לשמחתי השילוט הוסר למחרת האירוע ללא התערבות כלשהיא של הממסד וזה יפה. הצורך בשילוט כזה במקרים של אירועים מסוג זה הוא ברור אבל רצוי שייעשה בתיאום עם הגורמים המתאימים במשק ובעיקר בפרופורציה סבירה. ואם כבר בשילוט עסקינן, אכן ישנו חוסר ברור בשילוט במשק. יש תכנית ויש תקציב להקמת שילוט כזה. עד עתה היא לא יצאה לפועל בעיקר בשל עבודות הבנייה הנרחבות הנעשות בלבן של הקיבוץ. אני מקווה שעם תום עבודות אלה התכנית תצא לפועל ונזכה לשילוט מתאים.

תהליך סיום הבנייה באזור ג', כולל חידוש הכביש, נמשך ונמשך כמו מסטיק. חברים כבר מתלוננים על ענני האבק העולים מהכביש (למעשה דרך עפר) ועל אי-הנוחות המתמשכת. לצערי עדיין אינני איש בשורות בנושא זה ועדיין לא רואים את הסוף. מינהלת השיכון וכל אנשי המקצוע עושים הכול כדי לקדם את הדברים אבל משום מה עובר שבוע ועוד שבוע והדברים לא מסתיימים. ייתכן שהיום או מחר תונח שכבת אספלט ראשונה על הכביש ומאוד ייתכן שעד סוף מאי כל הדירות יימסרו למשפחות. אני מאוד מקווה שהדברים אכן יקרו. אני בטוח שכולנו ננשום לרווחה כאשר זה יקרה. בכל מקרה התוצאה צפויה להיות מאירת עיניים ונעימה. מיד אחר כך יש כוונה להסתער על השכונה המערבית. קידום של שכונה זו אמור לשחרר פקק רציני בכל הנוגע לדיוור. התכנית היא לבצע השנה את התשתיות ובשנה הבאה בתים! אני מקווה שאכן נעמוד במשימה.

אי-אפשר לסיים בלי מילת תודה לצוותים שטרחו עמלו ארגנו והביאו לנו את עונת החגים האחרונה. לכל מי שידו הייתה בדבר, כה לחי! ולהתראות בחג בשנה הבאה.

בתשובה

צ'אי

עדכונים מוועדת מזון

דו"ח משוברים

במהלך חודש אפריל סיכמנו את המשובים שמולאו על-ידי החברים וערכנו סיכום של תוצאותיהם.

הוועדה התכנסה לבחון את תוצאות המשובים ובהמשך נערכה ישיבה עם יובל נצר ויצחק צור על להדגיש את הנושאים המצריכים טיפול ותשומת לב. לנוחיות החברים העלינו את סיכום דו"ח המשובים ללוח המודעות באתר עין חרוד.

תוצאות המשובים מעידות על כך שבסך הכול ציבור הסועדים מרוצה מאיכות וממגוון המזון, אך יש להמשיך ולשפר את איכות המזון, מנות צמחונית עיקריות, טעמי המזון, ובעיקר את בריאות המזון.

רוב ממלאי המשוב תומכים ושמחים לרעיון של ארוחת ערב באמצע השבוע. הבריכה נפתחה והעיתוי מושלם לביצוע הצעתו של יובל.

שקילת מנות עיקריות - הנושא עלה לדיון בשל תלונות שעלו מציבור הסועדים. יובל נצר וצוות המחשבים בדקו את הנושא מספר פעמים אך ישנה בעיה טכנית שאינה מאפשרת לבצע שקילה של מנות עיקריות. עדיין מנסים למצוא פתרונות טכניים או יצירתיים לבעיה זאת.

ניקיון ותחזוקת חדר האוכל - בשל חוסר בכוח אדם הטיפול בתחום זה לוקה בחסר. הוועדה ביקשה את יובל נצר ויצחק צור לטפל בנושא זה בהקדם.

תקציב מזון - הוועדה העלתה לדיון את הנושא לאור פניות שהגיעו מציבור הסועדים ומכתבתו של ששי מאור. הנושא נמצא בבחינת הוועדה. נמשיך לעדכן את הציבור לאחר שיהיו בשורות בנושא.

אביבה ויצמן
בשם ועדת מזון

אשולחן הבריאות

מפרגנים בגדול לצוות המרפאה על קבלת מדדי איכות גבוהים.
מקום 8 מתוך 261 מרפאות במחוז צפון על קופת חולים.
כל הכבוד וישר כוח!

תזכורת (ותיקה):

עם קבלת מרשם מרופא מקצועי, אין לקנות את התרופות בבית מרקחת ללא אישור המרפאה.

ובאותו עניין:

אין להזמין או לקנות ציוד רפואי מכל סוג שהוא, אורטופדי וכו', ללא קבלת אישור מהמרפאה. ציוד שייקנה ללא אישור לא יזוכה בעלותו.

התרמת דם... התרמת דם...

ביום רביעי ה-23 במאי תיערך אצלנו התרמת דם.

עד לתאריך זה חברים מתבקשים לא לתרום במקום אחר כדי שיוכלו לתרום בהתרמה אצלנו.

(בין התרמה להתרמה נדרש רווח זמן של שלושה חודשים).

מיותר לציין על חשיבות ההתרמה ולכן אנו קוראים לכל החברים היכולים לתרום להגיע ולתרום.

חברים מגיל 65 עד 70 המעוניינים לתרום דם יכולים לעשות זאת בתנאי שיש להם אישור רפואי מרופאת המשפחה.

נערים מתחת לגיל 18 המעוניינים לתרום דם מתבקשים להצטייד בטופס הסכמה מההורים.

(טפסים ניתן לקבל אצל מיכל במרפאה).

כללית מושלם

המבוטח בכללית מושלם זכאי להחזר בעבור שלושה ייעוצים בשנה עם רופא מומחה העובד עם הביטוח המושלם.

תזכורת לתקנון "כללית מושלם" אצלנו:

- חבר הנשלח על ידי המרפאה, התשלום והנסיעה על חשבון המרפאה.
- בחר החבר ללכת באופן עצמאי לרופא מומחה:
- משלם את הביקור בכרטיס האשראי שלו ומביא את הקבלה אליו.
- הנסיעה לרופא על חשבון החבר.
- לאחר קבלת הודעת זיכוי מהמושלם (ההודעה מגיעה לחבר) השתתפות החבר היא ב-13 מההפרש בין הזיכוי לתשלום.

משובים

נשמח לקבל משוב על פעילות מערכת הבריאות והרווחה לכל ענפיה. כתמיד אנחנו כאן כדי להעניק שירות איכותי לחברים. אפשר לפנות במייל hanad@en-harod.co.il או לתא דואר 199 והכי טוב פנים אל פנים.

הטייואנים באים ...

לכל הנרשמים לטיפול "תרמו-תרפיה". בחודש הקרוב יקבלו החברים שנרשמו מייל, ישירות מאחראית הקבוצה לתיאום ימים ושעות. היות ונרשמו מעל 60 חברים נשתדל - אך לא ניתן להבטיח - שכולם יגיעו לטיפול. הקבוצה מגיעה בחודש יוני.

כרטיס גמלאי בינלאומי

ניתן לקבל באופן אישי מעל גיל 65, הכרטיס מזכה בהנחות משמעותיות בביקורים וטיולים בחוץ לארץ. ניתן לקבל על ידי פנייה בפקס למשרד הרווחה. יש לשלוח לפקס מס' 02-6547034 צילום של דף הפרטים האישיים והתמונה מהדרכון הישראלי ותוך מספר שבועות תקבל בדואר את הכרטיס (הטלפון של האחראית, תהילה, הוא: 02-6547025).

העיקר הבריאות

חנה

מה קורה בהתחדשות דו-מסלולית?

באמצע חודש ינואר קיבלנו בקלפי את המנדט להכין ולהביא לדיון הצעה למודל דו-מסלולי לפיו יתקיימו בעין חרוד שני מסלולים: מסלול "רשת ביטחון" ומסלול "שיתופי". כל משפחה תוכל לבחור אם להתנהל במסלול רשת ביטחון או להמשיך להתנהל במסלול השיתופי בדומה למצב הקיים היום.

אז מה קורה מאז:

כבר בתחילת הדיונים במסגרת הצוות עלה הצורך בהתקשרות עם גורם חיצוני בעל ניסיון בתחום ובהובלת תהליכים מסוג זה. לאחר בירורים עם משקים שעברו את התהליך וקבלת שמות והמלצות לגבי מספר גופים המתמחים בתחום ובעלי ניסיון במודל הדו-מסלולי, נפגשנו עם אחדים מהם. בסופו של התהליך, לקראת סוף מרץ, בחרנו בחברת "מודוס" והתחלנו לעבוד איתם להכנת ההצעה. חשוב לציין שאחד הגורמים שהשפיעו על הבחירה בחברת מודוס, היה התמחותם בהובלת תהליכים בהסכמה במצבי קונפליקטים חברתיים. בתקופה העמוסה של פסח, ימי הזיכרון וחג העצמאות לא היה קל לשמור על רצף של עבודה מסודרת ובכל זאת הספקנו לקיים כבר מספר פגישות ובכוונתנו להיכנס עכשיו לעבודה אינטנסיבית לקידום הנושא. בכוונתנו לגבש הצעה בעלת קונצנזוס רחב ככל האפשר. לכן, ברצוננו לשתף את הציבור תוך שמירה על שקיפות, ולקבל את התייחסות החברים לאורך התהליך ככל שניתן. בהתאם לכך הכנת ההצעה תהיה מבוססת על השלבים הבאים:

בשלב ראשון נפגש צוות מצומצם של 10-12 חברים, המורכב מחברים משני הזרמים, לעבודה אינטנסיבית עם המנחים להכנת ההצעות בתחומים השונים. בצמתי החלטה יביא הצוות המצומצם את ההצעות בפני הצוות הרחב המונה כ-25 חברים, לקבלת הערות ומשוב ולגיבוש סופי. בשלב הבא, לאחר שנסכם בתהליך הנ"ל חלק משמעותי רחב יותר, בכוונתנו להביא את הנושא בפני הציבור הרחב. ההצגה לציבור תתקיים במפגשים רחבים או בחתכים שונים (לפי גיל, מצב משפחתי וכו'). מטרת המפגשים היא להציג את עקרונות המודל, לאפשר לציבור להעלות צרכים וציפיות ולצוות לקבל את התייחסות הציבור. בהתאם למשוב מהציבור נוכל לחזור ולבחון בצוותים את ההצעות. אנו מאמינים שבאופן שתואר לעיל נגיע בסוף התהליך להצעה שתהיה מתאימה ומקובלת על רוב רובו של הציבור.

נמשיך לעדכן את הציבור גם בהמשך.

בשם צוות התחדשות דו-מסלולית,
צביקי נור ואילה אופנהיימר

התשיעי במאי - יום הניצחון על גרמניה הנאצית

התשיעי במאי הוא חג לאומי בברית המועצות, יום הניצחון על גרמניה במלחמת העולם השנייה.

הכיבוש הנאצי גרם לרציחתם של מאות אלפי יהודים בשטחי ברית המועצות. בצבא האדום שירתו יהודים רבים, יחסית למספרם באוכלוסייה, רבים מהם הגיעו לדרגות גבוהות וזכו בעיטורים ובאותות הצטיינות. ביקשנו מריטה קולטמן לספר לנו על היום הזה ועל משפחתה בזמן המלחמה.

במשפחה שלנו, כמו בכל המשפחות בברית המועצות חגגו את יום הניצחון על הנאצים. ב-9 במאי היה נהוג לצפות במצעד הצבאי ולהניח פרחים על האנדרטאות.

המלחמה שינתה את חייהם של האנשים והייתה האירוע המשמעותי ביותר בסיפור חייהם.

אבא שלי, מספרת ריטה, היה בן ארבע-עשרה וחצי כשהגרמנים תקפו את ברית המועצות ב-22 ביוני 1941. אביו, סבא רפא (רפאל) היה רופא ואמו, סבתא נינה, מורה לספרות. המשפחה גרה ליד לנינגרד [סנט-פטרבורג], על שפת המפרץ. אבא ואחיו הצעיר, דוד ויטה ראו את ההפצה הראשונה על המבצר הצבאי קרונשטאט, העומד בצד השני של המפרץ.

בראשון בספטמבר עזבה המשפחה את ביתה היפה. השאירו את כל הרכוש כולל פסנתר ועברו ללנינגרד. סבא היה רופא ידוע לטיפול בשחפת וקידם מאד את הטיפול במחלה זו. המשפחה עברה יחד איתו לגור במכון לטיפול בשחפת. לאחר זמן מונה סבא לראש יחידה רפואית בבית חולים צבאי ועבר לשם, המשפחה נשארה לגור במכון.

ב-8 בספטמבר 1941 החלה ההתקפה על לנינגרד. העיר הופצה והופגזה, הופצו מחסני המזון הראשיים והעיר הושמה במצור. ילדים המשיכו ללמוד בבתי הספר עד חודש נובמבר. בבית הספר נתנו לכל ילד צלחת מרק. המשפחות קיבלו הקצבה יומית של 125 גרם תחליף לחם למבוגר ו-200 גרם לילד.

מזון אחר נגמר מהר והאוכלוסייה כולה סבלה רעב. אבא היה הולך להביא את הקצבה היומית לכל המשפחה, לאימא ולאח. את המנה שלו הוא היה אוכל כבר בדרך. אימא, סבתא נינה, חילקה את המנה שלה לבנים. בתחילה ניתן היה לאכול משהו במסעדה - במחיר יקר מאד - אבל גם זה נגמר מהר.

נוסף לרעב סבלו מאד מהקור. בדצמבר נותק החשמל לעתים קרובות ונשארה רק

נקודת רדיו. המים לא הגיעו לבתים, הביוב קפא. בלילה השמיעו טקטוק של מטרונום - סימן לכך שהעיר עדיין נלחמת ולא נכנעה. כל אותו זמן נמשכו ההפצצות. ברחובות נמצאו גופות של אנשים שמתו מהרעב ומהקור ולא תמיד הספיקו לפנות ולקבור.

בסוף פברואר 1942 פינו את המשפחה, חוץ מסבא הרופא. על יד לנינגרד מצוי אגם גדול בשם לְדוֹגָה. דרך האגם הזה פינו את האנשים, בקיץ בספינות ובחורף על הקרח. קראו לדרך הזו "דרך החיים" אבל גם היא הייתה נתונה להפגזות של הצבא הגרמני. לרוע המזל, גם אנשים שחולצו מהעיר הנצורה, לאחר שסבלו זמן רב מרעב התקשו לעכל מזון ורבים מהם לא שרדו.

המשפחה הגיעה לקזחסטן לאחר מסע ארוך ברכבת צפופה. עם זאת אבא זוכר שבתחנות בדרך זכו ליחס טוב. בקזחסטן התגוררו בכפר קטן. האח הצעיר למד בבית ספר ואבא התקבל לבית ספר צבאי. בסיום בית הספר המשיך ללמוד במכללה צבאית שהייתה במקורה מקיב אך בזמן המלחמה נדדה לקרסנויארק במזרח. וכך מגיל חמש-עשרה היה מנותק ממשפחתו והקשר נשמר רק בביקורים נדירים. בתום הלימודים במכללה הצבאית נשלח לשרת בגרמניה. בגרמניה שירת ארבע שנים, בחיל התותחנים ובהמשך בחיל הנדסה. ב-1949 חזר לרוסיה והתקבל - מתוך מועמדים רבים - לאקדמיה צבאית במוסקבה. במוסקבה הכיר את אמה של ריטה. בתום הלימודים באקדמיה שירת בבסיסים שנשלח אליהם, במזרח הרחוק, ואחר כך בצ'יקוטקה, בקצה הצפוני-מזרחי של ברית המועצות "משם", מספרת ריטה, "ניתן לראות את אלסקה. שם נולדתי". בהמשך עברו לטביה ומשם חזרו לקלינינגרד בברית המועצות.

ביום כניעת גרמניה, במאי 1945, אבא היה בקיב. הם צעדו ברחובות לצלילי תזמורת צבאית. התושבים לא ישנו כל הלילה, כולם יצאו לרחובות, קישטו את הבתים, שרו וחגגו.

הסיפור של אבא שלי הוא אחד מסיפורים רבים אחרים, דומים ולא דומים, מהמלחמה הנוראה ההיא, על החוויות הקשות, האבדות, בני המשפחה שנספו והצלקות שהותירה אחריה.

ומה הקשר שלכם כיום לחג הזה?

אבא צופה בטלוויזיה במצעד בכיכר האדומה. הווטרנים נפגשים וחוגגים. אני מתקשרת לאבא לברך אותו. אבא חושב שאין בארץ הערכה ראויה למקומה המכריע של ברית המועצות במלחמה, הלא ללא עמידת הגבורה שלה המלחמה הייתה נגמרת אחרת. אנו חשים יחס רגשי עמוק לעמידה של ברית המועצות במלחמה הזו, יחס זה עבר מההורים שלנו אלינו ואנחנו מעבירים אותו לילדים

שלנו. אנחנו מכירים את המלחמה הזו לא רק מהספרים אלא גם מהסיפורים הרבים של המשפחות שלנו. הסבא של בוריס השתתף גם הוא בקרבות ולחם כמפקד מחלקה בקרב על קניגסברג (קלינינגרד כיום). כשביקרנו עם הילדים בסנט פטרבורג, דוד ויטה לקח אותם לסיור רגלי במקומות הקשורים למשפחה בזמן המצור. לאור הסיפור המשפחתי שלנו אפשר להבין את המשמעות של ה-9 במאי בעבורנו, ובעבור כלל יהודי ברית המועצות לשעבר.

סיפרה - ריטה קולטמן
רשמה - זיוה אופנהיימר

למצטיינים היצד!

אנו מברכים את חיילינו שנבחרו לחיילים מצטיינים
ביום העצמאות תשע"ב

שרון פקלר

מצטיינת בתפקיד מש"קית ועוזרת ראש-מדור
פיתוח סגל בתחום פיתוח ההדרכה בחיל מודיעין

יונתן מירסקי

מפקד כיתה מצטיין ביחידת אגוז

ארבהקלה גור-אריה

ברכות אנכדתה החיילת יעל בונה

בתם של טלי ואביהו

ארגל קבלת אות הצטיינות מנשיא המדינה

יעל הגיעה מאוסטרליה לשרת בצבא

כחיילת בודדת ומשרתת בחיל-אוויר.

דליה כרמי כהן

כלת פרס ישראל לחקר המוזיקה

פרופסור (אמריטוס) דליה כהן כרמי בעלת תואר שני בפיסיקה ומתמטיקה ובעלת תואר דוקטור במוסיקולוגיה, היא חוקרת המוסיקה הגדולה בישראל היום, ושמה מוכר בכל העולם. תקצר היריעה מלתאר את הישגיה. [...] היא מורה ומחנכת. מרצה באוניברסיטה העברית ובאקדמיה למוסיקה בירושלים - בעבר כיהנה כראש האקדמיה - ולאורך השנים הנחתה עשרות דוקטורנטים. כך מותירה דליה כהן כבר חצי מאה חותם עז על הנוף המוסיקלי הישראלי, על כל תחומיו.

[...] בדירתה בירושלים - דירה צנועה שכולה אומרת מוסיקה, מפסנתר הכנף העמוס תווים ועד כלי נגינה עממיים מארבע כנפות תבל - מספרת דליה כהן ש"באו אליי העין חרודים, ובמקום בקיבוץ ציינו השנה [2011] את החג. שוחחנו על הטקס המתקרב והמוסיקה שלו. היה מאד שמח" (הארץ, 24.4.2011).

ה"עין חרודים", ישראל סמילנסקי, אמי גרדי, נגה גלדן ואילה אופנהיימר באו להיפרד מדליה ולהודות לה על שבעים שנות נגינה ב"סדר העין חרודי", החל מגיל שש-עשרה שנים. בנגינתה על הפסנתר ליוותה דליה את המקהלות, הרקדנים והזמרים הסולנים. וכמובן, הצלילים החגיגיים שפתחו את ליל הסדר והשרו אווירת חג בחלל הגדול.

לאחר הפילוג נחלקו בנות כרמי בנגינה בסדרים העין חרודים: סמדר, הצעירה נגנה בעין חרוד מאוחד, ודליה בעין חרוד איחוד.

"יש כאלו שעוזבים את הקיבוץ ויש להם אנטי. אצלי זה הפוך", אומרת דליה בראיון לרגל קבלת הפרס (המוסף לשבת, ידיעות אחרונות, 20.4.2012) "אני קשורה לעמק. אני עדיין מרגישה שזה הבית שלי. כשאני רואה את העמק והגלבע, זה ממש מרומם אותי. [...] כל ההסתכלות שלי על בני אדם, הערכים, זה משהו שאתה סופג מהמקום שבו גדלת. למשל, האכפתיות מהזולת. לא להגיד אני ואני ואני. להפך, להצניע את עצמך. זה הלך חיים שבא מהעמק ומאד השפיע עליי".

ישראל סמילנסקי המנצח על הסדר העין חרודי (איחוד) שנים רבות היה שותף יותר מכל אחד אחר לדליה בניהול הסדר. ביום הולדתה השמונים שלח לה את הברכה הבאה:

לדליה שלום רב

לצערי לא אוכל להגיע לירושלים ביום שמחתך בגלל התחייבות קודמת למקהלה, שבה אני חבר "מקהלת העמקים" (לשעבר "גלבוע") המקיימת ביום זה חזרה אחרונה לפני נסיעה לפסטיבל מקהלות בצפון איטליה. אני מקווה שתביני ותסלחי. וגם אם קטונתי מכל מברכיך ומוקיריך, לא אוותר על הזכות ועל העונג לברכך ולספר על הקשר רב-השנים שיצרת עם עין חרוד איחוד, בעזרה, בתמיכה, בדחיפה ובנגינה לקראת ובתוך ליל הסדר. המסירות, האכפתיות והמעורבות אינן מובנות מאליהן, אך הם תנאי הכרחי להצלחת המשימה. ולמרות שהיא חוזרת על עצמה מדי שנה - אין היא נעשית יותר קלה, להיפך, בתקופה זו של "איש לאוהליך", או בשפתנו, "אני עושה לביתי", קשה שבעתיים למצוא אנשים שיקבלו על עצמם לשאת בעול קיום המצווה והמסורת הקיבוצית. מסורת זו של עין חרוד מאז פוסטולסקי דרך יהודה שרת, אלדמע ואחרים, מדברת כיום אל ציבור הולך וקטן ולכן כל כך חשוב ומעודד לדעת ש"ישנם עוד אנשים" ששמירה על אותה מסורת אינה רק מס שפתיים אלא ממש מס עובד. תבורכי בשנים הרבה, שנים של בריאות ואושר ויצירה, שמרי על עצמך למענך ולמעננו.

מאוהבייך בעין חרוד איחוד
ישראל סמילנסקי

לרגל קבלת פרס ישראל לחקר המוסיקה נוסף ונברך ברכות מקרב לב. אנחנו בעין חרוד איחוד קיבלנו ממך פרס גדול שנפרש לאורך שנים - השתתפותך הפעילה והמסורה בנגינה בליל הסדר. זכינו ליהנות מכשרונותיך המוסיקליים ומהאכפתיות - ללא לאות וללא הנחות לך ולנו - וזאת למרות התדלדלות השורות בתוכנו וזמירות חדשות לגבי תוכנו של החג, כדי לערוך את חג הפסח ראוי, מרומם ומחמם לב. מאחלים לך שנות בריאות ויצירה, ממוקיריך וידידיך בעין חרוד איחוד.

הרהורים על פנסיונריות

בעקבות המשבר במכבסה ובמחסן תאים עלו בראשי הרהורים בנוגע להשתתפות פנסיונרים ופנסיונריות באחזקת מערכות השירות לחברים בקיבוץ. עד לא מזמן "פנסיונרים", ואפילו מבוגרים מאד עבדו (ועדיין) עובדים במחסן תאים כל אחד לפי יכולתו, ועוזרים בקיפול הכביסה. כמו כן היו פנסיונרים שעזרו בחדר האוכל ובמקומות אחרים ובכך תרמו למערכת וגם עזרו לעצמם להרגיש פעילים ומועילים ותורמים לחברה שבה הם חיים. בשנים האחרונות הולכת ומתפשטת התופעה (ולא בעקבות החלטה תקנונית) שחברים היוצאים לפנסיה לא מוכנים לתרום בעבודתם למערכת. תופעה זו לדעתי היא חלק מהסיבה שגרמה לבעיה שנוצרה במחסן התאים. אני חושבת שמעבר לתחושת השייכות, פנסיונרים "חייבים" לתת מספר שעות שבועיות, כמובן כשיש צורך ומצבם הבריאותי מאפשר זאת. אנחנו מרבים להשוות עצמנו לחיים מחוץ לקיבוץ שבהם פנסיונר לא חייב לעבוד אך שוכחים שלפנסיונר בחיים הפרטיים יש הרבה מאד דברים לדאוג ולסדר: כמו מזון, תרופות, רופאים, קצבאות, בנקים, בריאות ועוד. בעוד שאצלנו המערכת הקיבוצית דואגת ומטפלת בכל הכרוך בנושאים אלו. לכן אין הצדקה שחברים היוצאים לפנסיה יעשו אך ורק לביתם הפרטי ולא יתרמו ולו במקצת למערכת כולה. אולי צריך לשנות את התקנון?

רעיה צימרמן

מגזל טל

ליהודית ולניצן ויס

להאצת הנכדה

רעות

בת לגל וליאת

זרקות חמות

לכל המשפחות

מגזל טל

לאורלי ולירדן מן

לזרורה ולדוד מן

להאצת הזן-הנכד

איתן

זרקות לזריות

לכל המשפחות

הדלקת המשואות

ערב יום העצמאות ה-64, תשע"ב

כתב: איציק צפדיה

הערב נפתח את חגיגות העצמאות השישים וארבע לקוממיות ישראל בסימן מגילת העצמאות. את ההכרזה על הקמת מדינת ישראל השמיע דוד בן גוריון מעל הבימה בבית מאיר דיזנגוף, שהפך לימים מוזיאון תל-אביב הישן, בטכס חגיגי, בה' בחודש אייר שנת תש"ח. האירוע התקיים ביום שישי לפני כניסת השבת, שמונה שעות למועד פקיעת המנדט הבריטי בארץ. על המגילה חתמו שלושים ושבעה חברי מועצת העם וביניהם אהרון ציזלינג חבר קיבוץ עין חרוד.

את החברה הישראלית מלוות מאז שאלות על מהות הדמוקרטיה ואופי המדינה. הערב נזכיר את הסימנים לאופייה של המדינה כפי שנקבעו בהכרזת העצמאות ונדליק משואות לכבודם של שבעת סימני המגילה. ("מגילת העצמאות", השם העממי ל"הכרזה על הקמת מדינת ישראל").

מדינת הלאום היהודי. כאז כן עתה זהו טעם קיומנו. טעמה של דמוקרטיה לכל האזרחים הפכה את החלום הציוני למעשה. הפכנו ביצות לשדות פורחים, כוננו תרבות ורוח, טכנולוגיה ומדע מפואר, והפכנו חברת מופת לכבוד החלוצים לדורותיהם. הישגי המדינה מעמידים אותה בשורה הראשונה עם המדינות העשירות והוותיקות בעולם. בין לבין אנו חווים חברה שסועה, מצוקות חברתיות וממשיכים להילחם על זכותנו לחיים חופשיים בארצנו.

אין לנו ארץ אחרת. הארץ שלנו רב-גונית ומעניינת מכל הבחינות. יש אנשים טובים באמצע הדרך. אנחנו יודעים על עצבות לאומית לפי השירים ברדיו ולפי המכוניות שעוצרות פתאום באמצע הכביש והנהגים יוצאים ועומדים דום כשהם שומעים צפירה. שמחה לאומית מופיעה כשירד גשם ומעלה את מפלס הכינרת ואת היבול בשדות. מנהג רווח כמעט בכל משפחה ישראלית הוא, לבקר את ההורים והסבים בשבת. פעם קנינו תוצרת של "אתא" ו"סוסיתא" היום, אנו קונים מותגים עם שמות לועזיים. פעם בכל רחוב עמד אוטו אחד, שהעיד על המצב הכלכלי של בעליו, היום לכל צעיר יש רכב. פעם חפפנו את הראש ב"דרמפון" וצחצחנו שיניים במשחת "שנהב" והיום, מי זוכר את השמות? פעם בסיומה של כל פגישה נקבעה כבר הפגישה הבאה. והיום, קובעים פגישה ב-SMS, מתחילים שיחת טלפון ב"היי" ומסיימים אותה ב"ביי", העברית "מתאנגלזת" והדוברים שוכחים שבעברית נברא העולם. רק מילה בעברית חודרת אל העורקים והנשמה. בגוף כואב בלב רעב כאן הבית היהודי שלנו. לא נשתוק גם אם הארץ משנה את פניה לא נוותר לה עד שתפקח את עיניה.

יעלו ויבואו בני המצווה וידליקו המשואות לציון שבעת סימני הדמוקרטיה
כפי שנכתבו בפרק השלישי של מגילת העצמאות:

"מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות".
יעלו וידליקו את משואת העלייה וקיבוץ היהודים מפזורות העולם **טל פלדביין**
ואריאל אדר.

"מדינת ישראל תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה".
תעלה ותדליק את משואת פיתוח הארץ וההנאה מכלל פירותיה, **נרי שביט**.

"מדינת ישראל תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק, והשלום לאור חזונם של
נביאי ישראל".
יעלו וידליקו את משואת הצדק החירות והשלום, **רון שמאלי ומיה יחיזקיה**.

"מדינת ישראל תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת,
גזע ומין".
תעלה ותדליק את משואת שוויון הזכויות ליהודים וערבים, ימין ושמאל, ותיקים
וחדשים, עניים ועשירים, נשים וגברים, למחזיקים בכל האמונות ובכל הדעות, **לחן יוסף**.

"מדינת ישראל תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות".
יעלה וידליק את משואת חופש הבחירה והמצפון, **מיטב מדינה**.

"מדינת ישראל תשמור על המקומות הקדושים לכל הדתות".
תעלה ותדליק את משואת כיבוד הדתות, **גיא בן חיים**.

"מדינת ישראל תהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות".
יעלה וידליק את משואת הכבוד לריבוי התרבויות והנאמנות לעקרונות
מגילת האומות המאוחדות, **עומר נשיא**.

יהיו מצווים עלינו ערכים יהודיים ודמוקרטיים גם יחד כמגדלור המאיר דרכנו,
נשמור את חזון המדינה בשלמותו כי בזה כוחו.
יעלה אור המשואות ויאיר לנו ולבנינו אור גדול,
תפיח בלבנו האש תקווה ואמונה,
נאחל כי האש עוד תוסיף ותגבר ותאיר את דרכנו גם ביום המחר.

זכריכה טוֹזיס הַאִיס...

בשבת 5 במאי נפתחה עונת הרחצה בבריכה שלנו.
ביום הפתיחה, מים צוננים, קרטיבים ואווירה טובה - כמיטב המסורת.
צוות המצילים בעונה זו: ירין דורון, ארד ארצי, חן גלדן.
יבואו על הברכה והתודה כל החברים וענפי השירות שתרמו להכנת הבריכה.
תודה מיוחדת לשרון זוהר שהעבירה אליי את ניהול הבריכה במקצועיות וברוח טובה.
ניתן לפנות אליי בכל זמן בבקשות והצעות, הערות והארות, הנוגעות לנעשה בבריכה.

ועוד תזכורת על מנת שתהיה לנו עונה טובה יותר

- 👍 להישמע תמיד להוראות המצילים.
- 👍 ילדים עד גיל 12 רק בליווי בוגר (מעל גיל 18).
- 👍 אורחים - ברוכים הבאים - אך רק בליווי מארחיהם מהקיבוץ.
- 👍 ציוד הבריכה שלכם ולמענכם - שמרו והחזירו למקום.
- 👍 פינת הקפה - תיהנו ותבלו, ושמרו על סדר וניקיון.
- 👍 המדשאות, הכסאות - עזרו לנו לשמור על ניקיונם ועל סידורם בסוף היום.
- 👍 כלבים - נ ש א ר י ס ב ב י ת או מחוץ לבריכה !
- 👍 אין לשהות בבריכה ללא נוכחות מציל !
- 👍 אירועים בשטח הבריכה - בתיאום עם הלל דן.

נעשה כמיטצנו אקייס עונה טובה

ונאחז אכואנו רחצה נעימה וזריאה.

הלל דן

נייד: 052-2523613 מקוצר-2613

היה היה - סיפורים אפלים

על קצה המזלג

ביום שבת הקליט "קול ישראל" אצלנו את טקס סדר של פסח שבוצע על ידי המקהלה בהדרכת חגי אדר, שבה השתתפו כ-70 איש מהמבוגרים וכ-50 ילדים על תזמורתם.

התכנית בחלקה תשודר:

בליל הסדר בשעה 7 בתכנית ב'.

במוצאי החג בשעה 7.30 – בקול ישראל.

בדיקת חמץ

הטרקטור ששמו הקודם היה "סטאלין" ועבר במוסד תיקון כללי, הוחלף שמו ע"י אנשי המוסד ל- "חרושצ'וב". לפי רוח הזמן. – עד בוא היום.... מושל הולך ומושל בא והטרקטור בשם של זה או של האחר, לעולם ממשיך בעבודתו הפורייה.

יומן עין חרוד 15.4.1956

על פי חזון

סיפורת

רומן וינאי	דוד פוגל
עזים	דניאלה כרמי
השפעה בלתי הוגנת	רונית מטלון, אריאל הירשפלד
נערות למופת	שהרה בלאו
מר בוטן	אדם רוס (רומן בלשי מתוחכם...)
זה לא משחק	וולטר גון וילאמס (מתח)
חוטאים מקשרים	ויקטוריה היסלופ
מחולל הניסים	בנג'מין ווד
בית קיץ עם בריכה	הרמן קוק

נוער

סיפו: סיפור לא גמור	יובל אלבשן
---------------------	------------

ילדים

הגמד הגבוה - הענק הנמוך	רינת הופר
קרמר החתול יוצא אל היער	מאיר שלו, יוסי אבולעפיה

עיון

שרונה בשנות המאבק 1939-1948	ניר מן
שירים במדים ; סיפורן של הלהקות הצבאיות	שמואליק טסלר
הפצה: ההיסטוריה הסודית של פצצת האטום 1939-1949	גיים בגוט
הארנבת עם עיני הענבר	אדמונד דה ואל
בארצי הזרה לי	הנס פאלאדה

זקשה מן הספרייה

בעקבות השיפוץ בספרייה ברצוננו להשלים פינת קריאה.
נשמח לקבל: שולחן קריאה קטן לילדים, כסאות, ספסל, פופים, שטיח, מחצלת.
בתודה, הספריניות

יגע לפני ...

רגע לפני שאני יוצאת מוועדת תרבות לאחר חג השבועות (אך נשארתי נאמנה מאוד) ... מספר מילים.

לא קל היה לשאת את המעמסה בתקופה שחלפה: מסיבת העשור, חג רודף חג, טיולים ועוד.

פעמים רבות הייתה הרגשה שאולי כדאי לוותר רק על חג או אירוע אחד, כדי שנוכל לנשום בין לבין. אך לבסוף מפאת החשיבות הגדולה בשימור התרבות העין חרודית... ממשיכים.

אמנם הכול נעשה באהבה. אך זה לא מספיק. לא פעם הפעילות שיזמנו לא התאימה לכל סוגי האוכלוסייה. היו דברים שאהבו יותר ודברים שפחות. וכאן המקום לקרוא למי שאוהב סוג אחר של תרבות להרים את הכפפה ולפעול כך שתהיה גם תרבות אחרת. אולי בכלל צריך להקים תת-וועדות שיעשו תרבות שמתאימה לסוגים שונים של אוכלוסייה (גיל, עניין וכו').

צריך להגיע איזה שהוא שינוי. פעמים רבות נכתב על כך ביומן לאורך השנים, ועל ידי רכזי תרבות שונים. אילו רק החברים, מבוגרים וצעירים רבים יותר, היו נותנים יד ותורמים כפי יכולתם-כישרונם, היה הכול נעשה בקלות יחסית ובהנאה. על ידי כך גם נצליח לשמור על ערכי המקום ולהעביר לדור ההמשך בין השאר את השמחה שבעשייה, את היכולת לתת מרצון ובכיף ואת הרגשת השייכות וגאווה היחידה (כי אנחנו טובים והקיבוץ שלנו נהדר!!! כן למרות חילוקי הדעות!!!). אני קוראת לכם להגיד כן לתרבות ולהירתם למשימה.

לסיום, אני רוצה להגיד תודה ענקית לששי שלא ויתר על שום חג ומועד (גם כשאני הרמתי כמעט ידיים), על טיולים רבים, ופעילויות רבות אחרות (מטעמי שבת, מופעים אינטימיים וכו'). ותודה גם על התמיכה תמיד. מאוד נהינתי לעבוד במחיצתך. ותודה לכל מי שעזר וטרח, לכל הזמרים, הנגנים, הרקדנים, הקריינים ולמי שעשה מאחורי הקלעים, תודה!

אוולין הנסן

"לאהוב את מה שיש"
מחשבות מליחות למחשבות מצליחות
עם **ברכה רפמן** מנחת סדנאות "העבודה" ומאמנת אישית
מפגש על קפה ועוגה
ביום חמישי, 17 במאי, בשעה 18:30 במועדון
(אורך המפגש: כשעה)

יומן תרבות

טקסי הזיכרון לשואה ולחללי צה"ל נערכו כיאה למסורת ארוכת שנים בה קהילת עין חרוד מתייחדת עם זכר הקורבנות. תודה לאמי גרדי, רוני צור, נגה שני, מיה ויובל בריל ונגה אמיר. תודה למירב פטרו, עליזה דגן וזיוה אופנהיימר.

טקס חג העצמאות רב המשתתפים תחת אורות הזיקוקים, הדלקת המשואות, הריקודים, ההקראות והשירה היה מרגש. זהו חג שני שמעגלי הרוקדים הרבים המשיכו את החגיגה וסיפקו ממד חגיגי נוסף שחוזר למסורת.

תודה לאוולין הנסן הבלתי נלאית, תודה רבה וענקית לרבים אשר לקחו חלק בשימור המסורת והנרטיב המקומי. איציק צפדיה, יונה שפירא, קרן פן, זוהר שמאלי, אילת אמיר, יובל בריל, רפי אריאב, בני רון, אבשלום מדינה, מרג'י פלג, נגה שני, חגית דור, שושן מדינה, כיתות א-ג, כיתות ד-ו, חמד מדינה, רון רז, עפרי שמאלי, אור גיארי, עמרי גרדי, נוף יוסף, גיא רוחס, אסיף צפדיה, מאור שביט, נעה אריאב, יותם גרדי, מורן (מדריך), כיתה ז', ניצן הלר, יובל נשיא, בן פלג, אורי שפרן, יעקב כהן, חן סהר, חן שביט, חנה שביט, שרון בן שלום, תם מאור, גיורא פרג. אסתר גרינגס וצוות הבניין. כמות התודות הגדולה שאני צריך לאמר היא אחד המדדים הכמותיים אשר מעידים על עוצמתיות האירוע והצלחתו, אין דבר משמח אותי יותר מזה והלוואי שכך יימשך.

המועדון לחבר שונה מתוך כוונה להכניס מקסימום חברים לאווירת החברותא, בירה ונשירה מתחיל לקבל צביון צעיר עדכני וחדשני ואני מברך על כך, המרץ שזרם הפריע לחלק המבוגר יותר אשר פרשו מוקדם מהרגיל. מעבר לכך הצלחה או אי-הצלחה של אירוע לעתים רבות תלויה בגורם המפעיל. כנראה שכאן נצטרך לתקן בשנה הבאה, אני מתכוון לשנות את המודל כפי ששינינו בפורים ולפתוח את דלתות המועדון בשעה אחת מוקדם יותר 21:30, מייד עם סיום הריקודים של טקס חג העצמאות, כך ציבור גדול יותר יוכל לקחת חלק פעיל ולפרוש בזמן שמתאים לו ומסיבותיו שלו.

תודה לאבשלום מדינה שזו לו השנה השנייה בארגון האירוע, יש עוד מה ללטש אבל הכיוון נכון. תודה ענקית לנורית קוגוט, בשקט, בשקט מסייעת בכל נושא מקניות ועד קישוט ואין ספק כי ההתמצאות שלה והניסיון בתחום הקמעונאי בא לידי ביטוי ומעבר לכך, חברה שהתרבות חשובה לה. תודה לשוהם צפדיה, שי זוהר, איציק צפדיה, דורון קוגוט, אושר מדינה וכן בן אנוש על המלצור המחייך.

הפנינג יום העצמאות כמעט ולא התקיים בגלל אי-רצון וחוסר במובילים, לינה פרג וגליה פומיניך ביוזמתן החליטו להרים את האירוע שהיה מהנה וסיפק את הפינאלה הנעימה לחג, מפגש משפחות וילדים משתובבים על דשא חדר האוכל.

תודה ללינה פרג, גליה פומיניך ולאווילין הנסן שתמכה, תודה לתורני חברת הילדים, תומר בן רפאל, סהר ומאור שביט, טל פרג, אשר סייעו בעריכה בהגשה ובחיסול, כל הכבוד דור לתפארת, תודה לאיתן בן רפאל על העוגות.

טיול חברים לחבל ניצנה היה מעניין, מלמד, מסקרן. הכרנו חבל ארץ בקצה העולם אשר מתקיימת בו חקלאות בתנאים מדבריים אשר מהווה דוגמה לעולם. ביקרנו בשתי חוות של בני עין חרוד המתגוררים במקום ואכלנו המון עגבניות שרי, היה ארוך (נסיעה ארוכה) חם ומאוד כייפי.

תודה למדריכי הטיול אורי שפרן ומיכה דרום, תודה לגליה פומיניך ורותי פניאל על ארגון ארוחת הצהריים.

חג השבועות בפתח, ארוחת החג כמיטב המסורת תתקיים במוצאי שבת 26 במאי, מיד לאחריה יתקיים טקס חג על מדשאות חדר האוכל. למחרת יום ראשון 27 במאי בשעה 16:45 תהלוכת כלים חקלאיים אשר תסתיים באירוח ענפים בשטח הבריכה.

אוולין סיימה את התנדבותה הפעילה בצוות התרבות, למרות בקשתה של אוולין ולמרות הבטחתי לכבד את רצונה, אני רוצה לאמר תודה גדולה על תקופה יפה ועמוסה באירועים ותרומה מהלב לקיומה של התרבות בעין חרוד, סייעת לי רבות לנווט את סירת התרבות החבוטה ברוחות הסוערות העוברות על חברתנו, מתנצל, אבל לתודה יש אפקט ציבורי מהדהד אשר חייב להישמע. "עוד לא תמו כל פלאיך".

ביום חמישי, 17 במאי, בשעה 18:30 במועדון מפגש על קפה ועוגה, "לאהוב את מה שיש, ממחשבות מלחיצות למחשבות מצליחות". (אורך המפגש: כשעה). ביום שישי 18 במאי, יצא לדרך טיול סיפור "על הבלימה". פרטים והרשמה מעל לוחות המודעות.

ביום רביעי 30 במאי, ייצא לאחר היריון ממושך "יום האישה", תוכנית מגוונת ועשירה, הכול מחוץ לעין חרוד. פרטים והרשמה מעל גבי לוחות המודעות.

ביום שישי 8 ביוני, במועדון נארח את השחקן-זמר משה בקר בתוכניתו, "מאחורי המסך", כדאי מאוד להגיע, מרתק ומרגש.

טרם נקבע תאריך אבל לקראת סוף חודש יוני ייצא לדרך טיול משקי גדול בשלושה ראשים מותאם לגילאים השונים כפי שיצאנו שנה שעברה, פרטים בהמשך.

ששי מאור